

regler, hvorpå kan støttes ret for dyrlæger til at nægte at overvåge ritualslagtning.

Tværtimod indeholder veterinærlovgivningen (bekendtgørelse nr. 1037 af 14. december 1994 om slagtning og aflivning af dyr) krav om, at rituel slagtning uden bedøvelse skal overvåges af en embedsdyrlæge.

Veterinærdirektoratet er imidlertid indstillet på i praktisk videst mulige omfang at finde alternativ beskæftigelse til personer, der af etiske eller andre lignende årsager frabeder sig at deltage i opgaver i forbindelse med ritualslagtning; dette som alternativ til afskedigelse.

Synspunktet, at arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet er afgørende i nærværende spørgsmål, er begrundelsen for, at Veterinærdirektoratet og Finansministeriet under overenskomstforhandlinger med Den Danske Dyrlægeforening ikke har kunnet tilslutte sig et krav om, at overdyrlæger og dyrlæger ved eksportslagterier m.v. skulle kunne fritages fra de omhandlede arbejdsopgaver. Dyrlægeforeningen frafaldt herefter på baggrund af ovenstående hensigts-erklæring overenskomsts kravet.«

Spm. nr. S 2792

Til fødevareministeren (17/7 97) af:
Niels Højland (FP):

»Vil ministeren oplyse, om Fødevareministeriet har overblik over antallet af kasteruser til fanget af ål i Limfjorden og andre indre danske farvande såvel lovligt som ulovligt opsatte, og i fald antallet af ulovlige kasteruser anses for at være et problem og en trussel mod ålens fortsatte eksistens, hvad agter ministeren da at foretage sig?«

Begrundelse

Det fremgår af Politiken den 7. juli 1997, at fangsterne af ål falder år for år, og at 1996 har været det dårligste år for ålefiskeriet i mands minde. Hvor der i 1960 blev fanget 4.000 tons ål, blev der sidste år fanget 322 tons.

Artiklen efterlader bl.a. det indtryk, at fritidsfiskerne står for en betragtelig del af ålefiskeriet og af en udtalelse til artiklen fremgår det, at »tager man et luftfoto af de indre danske farvande, kan man se, at private folks ruser står så tæt, at man skulle tro det er løgn«.

Spørgeren ønsker oplyst, om Fødevareministeriet er i besiddelse af materiale, der kan belyse en eventuel sammenhæng mellem ålens tilbagegang og antallet af private kasteruser.

Svar (30/7 97)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Det kan bekræftes, at fangsterne af ål i Limfjorden har været faldende gennem en årrække. Nedgangen i ålebestanden er ikke kun et problem i Limfjorden endsig et dansk problem. Overalt i Europa er der igennem de sidste mange år rapporteret om nedgang i ålebestanden. Med udsætninger af åleyngel i ferske og marine områder gøres i Danmark en indsats for at opretholde ålefiskeriet.

Fiskeridirektoratets officielle fangststatistikker omfatter ikke fisk fanget af fritidsfiskere til eget forbrug. Der er dog ikke noget, der tyder på, at fritidsfiskernes fangster af ål ikke også skulle være faldende.

Der findes ikke en opgørelse over omfanget af fiskeri med kasteruser i Limfjorden eller i andre farvande. Selve anvendelsen af kasteruser skal ikke registreres. Dette gælder både, når redskabet anvendes af fritidsfiskere eller erhvervs- og bierhvervsfiskere. Men fritidsfiskerne er begrænset i deres fiskeri med disse redskaber, idet de ad gangen ialt kun må fiske med 6 redskaber, herunder kasteruser.

Udover fiskeri med kasteruser fanges ål også med pæleruser og bundgarn af fritidsfiskere og erhvervs- og bierhvervsfiskere. Fritidsfiskere må dog kun fiske med én pæleruse.

Det forekommer naturligvis, at Fiskeridirektoratet konstaterer, at fritidsfiskere lokalt fisker med flere åluser end tilladt. Omvendt konstateres i blandt andet Limfjorden et fald i antallet af kasteruser.

Der findes flere teorier om årsagen til tilbagegangen i ålebestanden. En af mulighederne kan være ændring af klima og dermed havstrømme, som bevirker, at åleyngel ikke når kysterne. Andre muligheder kan være fiske sygdomme, miljøgifte og overfiskeri af blankål.

Der gøres allerede en indsats for at undersøge nogle af disse forhold. Danmarks Fiskeriundersøgelser udfører som led i fiskeplejearbejdet en række undersøgelser. Dette gælder blandt andet undersøgelser over effektvurderinger af åleudsætninger i ferske vande og marine områder, og undersøgelser der skal følge udviklingen i til-